

PREVOD

UREDBE KOMISIJE (EU) br. 360/2012 od 25. aprila 2012. godine o primjeni člana 107 i 108 Ugovora o funkcionisanju Evropske Unije na pomoći male vrijednosti (de minimis) koje se dodjeljuju pravnim licima koja pružaju usluge od opšteg ekonomskog interesa i UREDBE KOMISIJE (EU) br. 2020/1474 od 13. oktobra godine o izmjeni Uredbe (EU) br. 360/2012 u pogledu produženja roka primjene i vremenski ograničenog odstupanja za pravna lica u poteškoćama radi uzimanja u obzir posljedica pandemije COVID-19;
(Tekst značajan za Evropski Ekonomski Prostor)

KOMISIJA EVROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcionisanju Evropske unije, uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 994/98 od 7. maja 1998. godine o primjeni člana 92 i 93 Ugovora o osnivanju Evropske zajednice na određene kategorije horizontalnih državnih pomoći¹, a posebno njen član 2 stav 1, nakon objavljivanja nacрта ove Uredbe², nakon savjetovanja sa Savjetodavnim odborom za državnu pomoć, budući da:

- (1) Uredbom (EZ) br. 994/98 ovlašćuje se Komisija da uredbom utvrdi prag ispod kojeg se smatra da mjere pomoći ne ispunjavaju sve kriterijume utvrđene u članu 107 stav 1 Ugovora i zbog toga nisu obuhvaćene postupkom prijave koji je predviđen u članu 108 stav 3 Ugovora.
- (2) Na osnovu te Uredbe, Komisija je usvojila, naročito, Uredbu (EZ) br. 1998/2006 od 15. decembra 2006. godine o primjeni člana 87 i 88 Ugovora na pomoći male vrijednosti³ (u daljem tekstu: de minimis pomoći), kojom se utvrđuje opšti prag za de minimis pomoći od 200 000 EUR po korisniku u periodu od tri fiskalne godine.
- (3) Iskustvo Komisije u primjeni pravila o državnoj pomoći na pravna lica koja pružaju usluge od opšteg ekonomskog interesa u smislu člana 106 stav 2 Ugovora pokazalo je da se najviši iznos pomoći ispod kojega se za prednosti koje se dodjeljuju takvim pravnim licima može smatrati da ne utiču na trgovinu između država članica i/ili ne narušavaju ili ne prijetu narušavanju tržišne konkurencije može, u nekim slučajevima, razlikovati od opšteg najvišeg iznosa *de minimis* pomoći koji je utvrđen Uredbom (EZ) br. 1998/2006. Zaista, barem za neke od tih prednosti je vjerovatno da predstavljaju naknadu za dodatne troškove koji su povezani sa pružanjem usluga od opšteg ekonomskog interesa. Štaviše, mnoge aktivnosti koje se smatraju pružanjem usluga od opšteg ekonomskog interesa ograničenog su teritorijalnog obima. Stoga je prikladno uvesti uz Uredbu (EZ) br. 1998/2006 i Uredbu koja sadrži posebna pravila male vrijednosti (pravila *de minimis*) za pravna lica koja pružaju usluge od opšteg ekonomskog interesa. Potrebno je odrediti gornju granicu iznosa *de minimis* pomoći koju svako pravno lice može primiti u određenom vremenskom periodu.
- (4) U svijetlu iskustva Komisije, smatra se da pomoć koja se dodjeljuje pravnim licima koja pružaju usluge od opšteg ekonomskog interesa ne utiče na trgovinu između država članica i/ili ne narušava ili ne prijeti narušavanju tržišne konkurencije pod uslovom da ukupan iznos pomoći koja se dodjeljuje za pružanje usluga od opšteg ekonomskog interesa koju primi pravno lice korisnik pomoći ne prelazi 500 000 EUR u bilo kojem periodu od tri fiskalne godine. S obzirom na razvoj drumskog prevoza putnika i pretežno lokalnog obilježja usluga od opšteg ekonomskog interesa u ovom području, na ovaj sektor nije prikladno primijeniti niži najviši iznos, pa bi na ovaj sektor trebalo primijeniti najviši iznos od 500 000 EUR.
- (5) Pri utvrđivanju poštuje li se ta gornja granica trebalo bi u obzir uzeti fiskalne godine koje u fiskalne svrhe koristi pravno lice u predmetnoj državi članici. Predmetni trogodišnji period trebalo bi odrediti u svakom posebnom slučaju, što znači da

¹ SL L 142, 14.5.1998., str. 1

² SL C 8, 11.1.2012., str. 23.

³ SL L 379, 28.12.2006., str. 5.

se pri svakoj novoj dodjeli *de minimis* pomoći utvrdi ukupna *de minimis* pomoć dodijeljena u predmetnoj fiskalnoj godini, kao i tokom prethodne dvije fiskalne godine. U tu svrhu u obzir treba uzeti pomoć dodijeljenu od strane države članice čak i kada se u potpunosti ili djelimično finansira sredstvima iz izvora Unije. Mjere pomoći koje prelaze gornju granicu za *de minimis* pomoći ne bi se smjele podijeliti na više manjih dijelova kako bi se ti dijelovi obuhvatili područjem primjene ove Uredbe.

- (6) Ovu Uredbu bi trebalo primjenjivati samo na pomoći koje se dodjeljuju za pružanje usluga od opšteg ekonomskog interesa. Pravno lice korisnik pomoći trebalo bi dakle da bude ovlašćeno u pisanom obliku za pružanje usluga od opšteg ekonomskog interesa u vezi kojih se pomoć dodjeljuje. Iako bi akt o ovlašćenju trebalo da pravno lice obavijesti o usluzi od opšteg ekonomskog interesa za koju se pomoć dodjeljuje, on ne mora nužno da sadrži sve detaljne informacije kako je navedeno u Odluci Komisije 2012/21/EU od 20. decembra 2011. godine o primjeni člana 106 stav 2 Ugovora o funkcionisanju Evropske unije na državne pomoći u obliku naknade za javne usluge koje se dodjeljuju određenim pravnim licima kojima je povjereno obavljanje usluga od opšteg ekonomskog interesa⁴.
- (7) S obzirom na posebna pravila koja se primjenjuju u sektorima primarne proizvodnje poljoprivrednih proizvoda, ribarstva, akvakulture i drumskog teretnog prevoza, na činjenicu da se pravnim licima u tim sektorima rijetko povjeravaju usluge od opšteg ekonomskog interesa, te s obzirom na rizik da bi iznosi pomoći koji su ispod gornje granice utvrđene ovom Uredbom mogli ispunjavati kriterijume iz člana 107 stav 1 Ugovora u tim sektorima, ova se Uredba ne smije primjenjivati na te sektore. Međutim, ako pravna lica u sektorima primarne proizvodnje poljoprivrednih proizvoda, ribarstva, akvakulture ili teretnog drumskog prevoza djeluju i u drugim sektorima ili djelatnostima, ova Uredba treba da se primjenjuje na te druge sektore ili djelatnosti (kao što je to na primjer sakupljanje otpada na moru) pod uslovom da države članice osiguraju da djelatnosti u isključenim sektorima ne uživaju koristi od *de minimis* pomoći na osnovu ove Uredbe na prikladan način, kao što su razdvajanje djelatnosti ili troškovno razdvajanje. Države članice mogu ispuniti ovu obavezu, naročito, ograničavanjem iznosa *de minimis* pomoći na naknadu za troškove pružanja usluge, uključujući razumnu dobit. Ova se Uredba ne smije primjenjivati na sektor uglja, s obzirom na njegova posebna obilježja i činjenicu da su pravna lica u tim sektorima rijetko ovlašćena za pružanje usluga od opšteg ekonomskog interesa.
- (8) Uzimajući u obzir sličnosti između prerade i marketinga poljoprivrednih proizvoda, s jedne strane, i nepoljoprivrednih proizvoda, s druge, ovu Uredbu bi trebalo primjenjivati na preradu i plasman poljoprivrednih proizvoda, pod uslovom da su ispunjeni određeni uslovi. U tom smislu, ni aktivnosti na poljoprivrednom dobru neophodne za pripremu proizvoda za prvu prodaju, kao što su žetva, spremanje i vršidbe žita ili pakovanje jaja, kao ni prva prodaja preprodavcima ili prerađivačima ne smiju se smatrati preradom ili marketingom.
- (9) Sud pravde je utvrdio⁵ da su, nakon što Unija izda propise kojima se uvodi zajedničko uređenje tržišta u datom sektoru poljoprivrede, države članice dužne da se suzdrže od preduzimanja bilo kakvih mjera kojima bi se ono ugrozilo ili da prave izuzetke od toga. Iz tog razloga ova se Uredba ne smije primjenjivati na pomoći čiji je iznos utvrđen na osnovu cijene ili količine kupljenih proizvoda ili proizvoda koji su stavljeni na tržište. Takođe, ne bi je trebalo primjenjivati na *de minimis* pomoći koje su povezane sa obavezom da se pomoć dijeli sa primarnim proizvođačima.
- (10) Ova se Uredbu ne smije primjenjivati na *de minimis* izvozna pomoć ili *de minimis* pomoć kojom se domaćim proizvodima daje prednost u odnosu na uvozne proizvode.
- (11) Ova se Uredba ne smije primjenjivati na pravna lica u poteškoćama u smislu Smjernica Zajednice o državnoj pomoći za sanaciju i restrukturiranje pravnih lica u poteškoćama⁶ budući da je neprikladno davati pomoć za tekuće poslovanje pravnim licima u poteškoćama van koncepta restrukturiranja, a osim toga je teško odrediti bruto ekvivalent pomoći koja je dodijeljena takvom pravnom licu.
- (12) U skladu sa načelima kojima se vode pomoći koje su obuhvaćene članom 107 stav 1 Ugovora, za *de minimis* pomoći trebalo bi smatrati da su dodijeljene u trenutku kada je na pravno lice preneseno zakonsko pravo da primi pomoć u skladu sa važećim nacionalnim pravnim sistemom.
- (13) Kako bi se spriječilo zaobilaženje maksimalnih intenziteta pomoći koji su utvrđeni različitim instrumentima Unije, *de minimis* pomoći se ne smiju kumulirati sa državnom pomoći u odnosu na iste opravdane troškove ako bi takva kumulacija za posljedicu imala intenzitet pomoći koji bi bio veći od onog koji je utvrđen u posebnim okolnostima svakog slučaja uredbom o grupnom izuzeću ili odlukom koju je usvojila Komisija.
- (14) Ova Uredba ne smije ograničiti primjenu Uredbe (EZ) br. 1998/2006 na pravna lica koji pružaju usluge od opšteg ekonomskog interesa. Državama članicama treba prepustiti da se u slučaju pomoći koja se dodjeljuje za pružanje usluga od opšteg ekonomskog interesa pozovu na ovu Uredbu ili na Uredbu (EZ) br. 1998/2006.
- (15) Sud pravde je u presudi u predmetu Altmark⁷, utvrdio niz uslova koji moraju biti ispunjeni kako naknada za pružanje usluge od opšteg ekonomskog interesa ne bi predstavljala državnu pomoć. Ti uslovi garantuju da naknada ograničena na neto troškove nastale od strane efikasnih pravnih lica za pružanje usluge od opšteg ekonomskog interesa ne predstavlja državnu pomoć u smislu člana 107 stav 1 Ugovora. Naknada koja prelazie te neto troškove predstavlja državnu pomoć koja se može proglasiti kompatibilnom na osnovu važećih pravila Unije. Kako bi se izbjeglo da se ova Uredba primjenjuje sa ciljem zaobilaženja uslova koji su navedeni u presudi Altmark, i kako bi se izbjegao uticaj na trgovinu zbog kumuliranja *de minimis* pomoći koja se dodjeljuje u skladu sa ovom Uredbom sa ostalim naknadama za istu uslugu od opšteg ekonomskog interesa, *de minimis* pomoć ne smije se kumulirati ni sa jednom drugom naknadom u odnosu na istu uslugu

⁴ SL L 7, 11.1.2012., str. 3.

⁵ Predmet C-456/00 Francuska Republika protiv Komisije Evropskih zajednica [2002] I-11949.

⁶ SL C 244, 1.10.2004., str. 2.

⁷ Predmet C-280/00 Altmark Trans GmbH and Regierungspräsidium Magdeburg protiv Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, and Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht [2003] Izvješća Europskog suda I-7747.

od opšteg ekonomskog interesa, bez obzira predstavlja li ona državnu pomoć u skladu sa presudom u predmetu Altmark ili odgovarajuću državnu pomoć u skladu sa Odlukom 2012/21/EU ili u skladu sa Saopštenjem Komisije – Okvir Evropske unije za državnu pomoć u obliku naknade za javne usluge (2011)⁸. Stoga se ova Uredba ne smije primjenjivati na naknadu primljenu za pružanje usluge od opšteg ekonomskog interesa za koju se dodjeljuju i druge vrste naknada, osim kada je u slučaju te druge vrste naknade riječ o *de minimis* pomoći u skladu sa ostalim *de minimis* propisima i kada se poštuju pravila o kumuliranju pomoći utvrđena u ovoj Uredbi.

- (16) U cilju transparentnosti, jednakog tretmana i pravilne primjene gornje granice za *de minimis* pomoć, sve države članice moraju koristiti istu metodu obračuna. Kako bi se omogućio takav obračun, a u skladu sa važećom praksom u primjeni pravila *de minimis*, iznosi pomoći koji nisu novčane subvencije moraju se preračunati u svoj bruto ekvivalent pomoći. Obračun ekvivalenta pomoći drugih transparentnih vrsta pomoći osim subvencija i pomoći koje se isplaćuju u više rata, zahtijeva upotrebu tržišnih kamatnih stopa važećih u trenutku odobrenja takve pomoći. U cilju jedinstvene, transparentne i jednostavne primjene pravila o državnoj pomoći, tržišnim kamatnim stopama u svrhu ove Uredbe trebalo bi smatrati referentne kamatne stope kako su određene u Saopštenju Komisije o reviziji metode za utvrđivanje referentnih kamatnih i diskontnih stopa.⁹
- (17) U cilju transparentnosti, jednakog tretmana i efikasnog praćenja, ovu Uredbu treba primjenjivati samo na *de minimis* pomoć koja je transparentna. Transparentna pomoć je pomoć za koju je moguće precizno unaprijed izračunati bruto ekvivalent pomoći bez potrebe sprovođenja procjene rizika. Takav precizan obračun može se, na primjer, izračunati za subvencije, subvencionisane kamatne stope i ograničena poreska oslobođenja. Pomoć sadržanu u prilivu svježeg kapitala ne treba smatrati transparentnom *de minimis* pomoći, osim ako ukupan iznos priliva javnog kapitala nije niži od gornje granice *de minimis* pomoći. Pomoć u obliku mjera rizičnog kapitala, kako se navodi u Smjernicama Zajednice o državnoj pomoći za podsticanje ulaganja rizičnog kapitala u mala i srednja pravna lica¹⁰, ne treba se smatrati transparentnom *de minimis* pomoći, osim ako predmetni program pomoći rizičnog kapitala ne predviđa kapital samo do gornje granice za *de minimis* pomoć za svako ciljno pravno lice. Pomoć u obliku zajma bi trebalo smatrati transparentnom *de minimis* pomoći kada je bruto ekvivalent pomoći obračunat na osnovu tržišnih kamatnih stopa važećih u trenutku odobrenja subvencije.
- (18) Pravnu sigurnost treba osigurati za programe jemstava koji ne mogu uticati na trgovinu i narušiti tržišnu konkurenciju i za koje postoji dovoljno podataka kako bi se pouzdano mogli procijeniti svi potencijalni efekti. Stoga, ova Uredba mora prenijeti gornju granicu za *de minimis* pomoći u visini od 500 000 EUR u gornju granicu specifičnu za jemstvo koje se temelji na zagarantovanom iznosu pojedinačnog zajma kojemu je jemstvo namijenjeno. Tu posebnu gornju granicu treba izračunati korištenjem metodologije kojom se procjenjuje iznos državne pomoći uključen u programe jemstava koji pokrivaju zajmove u korist održivih pravnih lica. Metodologija i podaci koji se koriste za obračun posebne gornje granice za jemstva morali bi isključiti pravna lica u poteškoćama kako je navedeno u Smjernicama Zajednice o državnoj pomoći za sanaciju i restrukturiranje pravnih lica u poteškoćama. Ta se posebna gornja granica zato ne bi smjela primjenjivati na pojedinačne pomoći koje se dodjeljuju izvan područja primjene programa koji sadrži jemstva, na pomoći koje se dodjeljuju pravnim licima u poteškoćama, ili na jemstva za transakcije koje nisu zajmovi, kao što su jemstva za transakcije sa kapitalom. Posebnu gornju granicu treba odrediti na osnovu činjenice da uzimajući u obzir najvišu stopu rizika (neto stopu neplaćanja) u visini od 13 %, koja predstavlja najgori mogući scenario za programe koji sadrže jemstva u Uniji, za jemstvo u iznosu do 3 750 000 EUR može se smatrati da ima bruto ekvivalent pomoći koji odgovara iznosu od 500 000 EUR gornje granice *de minimis* pomoći. Te posebne gornje granice trebalo bi koristiti samo za jemstva koja pokrivaju do 80 % zajma. Metodologiju koju Komisija prihvati nakon prijave takve metodologije na osnovu uredbe Komisije u području državnih pomoći, države članice mogu takođe koristiti i u svrhu ocjene bruto ekvivalenta državne pomoći sadržanog u jemstvu, ako se odobrena metodologija izričito odnosi na vrstu jemstava i vrstu predmetnih transakcija za koje su jemstva namijenjena u okviru primjene ove Uredbe.
- (19) Nakon prijave od strane države članice, Komisija može ispitati da li mjera pomoći koja se ne sastoji od subvencije, zajma, jemstva, priliva svježeg kapitala, mjere rizičnog kapitala ili ograničene stope poreskog oslobođenja, dovodi do bruto ekvivalenta pomoći koji ne prelazi gornju granicu *de minimis* pomoći pa stoga može biti obuhvaćena odredbama ove Uredbe.
- (20) Dužnost Komisije je da obezbijedi da se poštuju pravila o državnoj pomoći, a naročito da pomoći koje se dodjeljuju u skladu sa pravilima o *de minimis* pomoći ispunjavaju uslove iz tih pravila. U skladu sa načelom o saradnji utvrđenim u članu 4 stav 3 Ugovora o Evropskoj uniji, države članice treba da olakšaju ispunjenje ovog zadatka uspostavljanjem neophodnih alata kako bi se osiguralo da ukupan iznos *de minimis* pomoći koja se dodjeljuje istom pravnom licu za pružanje usluga od opšteg ekonomskog interesa ne prelazi ukupnu dozvoljenu gornju granicu. U tu svrhu i kako bi se osigurala usklađenost sa odredbama o kumuliranju sa *de minimis* pomoći na osnovu drugih *de minimis* propisa, države članice morale bi, kada dodjeljuju *de minimis* pomoć na osnovu ove Uredbe, da obavijeste predmetno pravno lice o iznosu pomoći i o njenom *de minimis* obilježju pozivajući se na ovu Uredbu. Osim toga, predmetna država članica bi morala, prije dodjele takve pomoći, da od pravnog lica dobije izjavu o drugoj *de minimis* pomoći koje su obuhvaćene ovom Uredbom ili drugim *de minimis* propisima, a koje je pravno lice primilo tokom predmetne fiskalne godine i u prethodne dvije fiskalne godine. Alternativno, država članica treba da ima mogućnost da osigura da se poštuje gornja granice vođenjem centralnog registra.

⁸ SL C 8, 11.1.2012., str. 15.

⁹ SL C 14, 19.1.2008., str. 6.

¹⁰ SL C 194, 18.8.2006., str. 2.

- (21) Ovu Uredbu bi trebalo primjenjivati ne dovodeći u pitanje zahtjeve prava Unije u području javnih nabavki ili dodatnih zahtjeva koji proizlaze iz Ugovora ili iz sektorskog zakonodavstva Unije.
- (22) Ovu Uredbu bi trebalo koristiti za pomoći koje su dodijeljene pravnim licima koji pružaju usluge od opšteg ekonomskog interesa prije njenog stupanja na snagu.
- (23) Komisija namjerava izvršiti reviziju ove Uredbe pet godina nakon njenog stupanja na snagu.

EVROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcionisanju Evropske unije, uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EU) 2015/1588 od 13. jula 2015. godine o primjeni člana 107 i 108 Ugovora o funkcionisanju Evropske unije na određene kategorije horizontalnih državnih pomoći¹¹, a posebno njen član 2 stav 1, nakon savjetovanja sa Savjetodavnim odborom za državnu pomoć, budući da:

- (1) U skladu sa Uredbom Komisije (EU) br. 360/2012¹² smatra se da pomoć koja se dodjeljuje pravnim licima za pružanje usluga od opšteg ekonomskog interesa čiji je iznos manji od određenog praga, ne ispunjava sve kriterijume iz člana 107 stav 1 Ugovora, pa je stoga, pod određenim uslovima, izuzeta od obaveze obavještanja iz člana 108 stav 3 Ugovora.
- (2) Uredba (EU) br. 360/2012 prestaje da važi 31. decembra 2020. godine.
- (3) Potrebno je osigurati predvidljivost i pravnu sigurnost te istovremeno pripremiti moguće buduće ažuriranje Uredbe (EU) br. 360/2012 u skladu sa mogućim budućim ažuriranjem Uredbe Komisije (EU) br. 1407/2013¹³.
- (4) Stoga bi najprije trebalo produžiti period primjene Uredbe (EU) br. 360/2012. Zatim bi, u skladu sa Komisijinim Smjernicama za bolju regulativu, trebalo ocijeniti Uredbu (EU) br. 360/2012 i druga pravila o uslugama od opšteg ekonomskog interesa utvrđena u Odluci Komisije od 20. decembra 2011. godine¹⁴, u Komunikaciji Komisije o primjeni pravila Evropske unije o državnoj pomoći na naknadu koja se dodjeljuje za pružanje usluga od opšteg ekonomskog interesa¹⁵ i u Komunikaciji Komisije – Okvir Evropske unije za državne pomoći u obliku naknade za javne usluge (2011.)¹⁶, u mjeri u kojoj se ta pravila primjenjuju na zdravstvene i socijalne usluge. Komisija je već u junu 2019. godine pokrenula evaluaciju tih pravila. Produženjem Uredbe (EU) br. 360/2012 Komisiji bi trebalo omogućiti da uzme u obzir rezultate provjere prikladnosti kojom je obuhvaćena i Uredba (EU) br. 1407/2013. Stoga bi trajanje produženja Uredbe (EU) br. 360/2012 trebalo uskladiti sa trajanjem produženja Uredbe (EU) br. 1407/2013. To bi produženje Komisiji trebalo da omogući da dobije potpuniju sliku o tome kako različiti elementi dvije uredbe zajedno funkcionišu. Vremenski ograničeno produženje trebalo bi da doprinese pružanju pravne sigurnosti pravnim licima kojima je povjerena usluga od opšteg ekonomskog interesa pa ne bi trebalo da dovede do povećanja administrativnog opterećenja jer se mjere naknade koje ne prelaze 500 000 EUR tokom bilo kojeg perioda od tri fiskalne godine dodijeljene pravnim licima koji pružaju usluge od opšteg ekonomskog interesa i dalje neće smatrati državnim pomoći.
- (5) Stoga bi period primjene Uredbe (EU) br. 360/2012 trebalo produžiti za tri godine, odnosno do 31. decembra 2023. godine.
- (6) S obzirom na ekonomske i finansijske posljedice pandemije COVID-19 na pravna lica i kako bi se osigurala usklađenost sa opštim odgovorom politike koji je donijela Komisija, posebno u periodu 2020 – 2021. godine, pravna lica koja su zbog pandemije COVID-19 postali pravna lica u poteškoćama treba da ostanu prihvatljiva u skladu sa Uredbom (EU) br. 360/2012 tokom ograničenog perioda.
- (7) Uredbu (EU) br. 360/2012 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Član 1

Područje primjene i definicije

1. Ova se Uredba primjenjuje na pomoći koje se dodjeljuju pravnim licima koji pružaju usluge od opšteg ekonomskog interesa u smislu člana 106 stav 2 Ugovora.
2. Ova se Uredba ne primjenjuje na:
 - (a) pomoći koje se dodjeljuju pravnim licima koji djeluju u sektorima ribarstva i akvakulture, kako je obuhvaćeno Uredbom (EZ) br. 104/2000¹⁷;
 - (b) pomoći koje se dodjeljuju pravnim licima koji djeluju u primarnoj proizvodnji poljoprivrednih proizvoda;
 - (c) pomoći koje se dodjeljuju pravnim licima koji djeluju u preradi i stavljanju na tržište poljoprivrednih proizvoda, u sljedećim slučajevima:
 - i. kada je iznos pomoći utvrđen na osnovu cijene ili količine tih proizvoda, koji su kupljeni od primarnih proizvođača ili ih predmetna pravna lica stavljaju na tržište;

¹¹ SL L 248, 24.9.2015., str. 1

¹² Uredba Komisije (EU) br. 360/2012 od 25. aprila 2012. godine o primjeni člana 107 i 108 Ugovora o funkcioniranju Evropske unije na de minimis pomoći koje se dodjeljuju pravnim licima koja pružaju usluge od opšteg ekonomskog interesa (SL L 114, 26.4.2012., str. 8.).

¹³ Uredba Komisije (EU) br. 1407/2013 od 18. decembra 2013. godine o primjeni člana 107 i 108 Ugovora o funkcioniranju Evropske unije na de minimis pomoći (SL L 352, 24.12.2013., str. 1.).

¹⁴ Odluka Komisije od 20. decembra 2011. godine o primjeni člana 106 stav 2 Ugovora o funkcioniranju Evropske unije na državne pomoći u obliku naknade za pružanje javnih usluga koja se dodjeljuje određenim pravnim licima kojima je povjereno obavljanje usluga od opšteg ekonomskog interesa, C(2011) 9380, (SL L 7, 11.1.2012., str. 3.).

¹⁵ SL C 8, 11.1.2012., str. 4.

¹⁶ SL C 8, 11.1.2012., str. 15.

¹⁷ SL L 17, 21.1.2000., str. 22.

- ii. kada je pomoć uslovljena njenim djelimičnim ili potpunim prenošenjem na primarne proizvođače;
- (d) pomoći za djelatnosti povezane sa izvozom prema trećim zemljama ili državama članicama, odnosno pomoći koje su u direktnoj vezi sa izvezenim količinama, u svrhu uspostavljanja i djelovanja distributivne mreže ili za druge tekuće izdatke koje su povezane sa izvoznom aktivnošću;
- (e) pomoći uslovljene prednošću upotrebe domaće robe umjesto uvozne robe;
- (f) pomoći koje se dodjeljuju pravnim licima koji djeluju u sektoru uglja, kako je određeno u Odluci Vijeća 2010/787/EU¹⁸;
- (g) pomoći koje se dodjeljuju pravnim licima koji djeluju u području drumskog teretnog prevoza robe za najam ili naknadu;
- (h) pomoći koje se dodjeljuju pravnim licima u poteškoćama.

Ako pravna lica djeluju u sektorima navedenim u tačkama (a), (b), (c) ili (g) iz prvog podstava kao i u sektorima koji nisu isključeni iz područja primjene ove Uredbe, ova se Uredba primjenjuje samo na pomoći dodijeljene u vezi tih drugih sektora ili djelatnosti, pod uslovom da države članice osiguraju da djelatnosti iz isključenih sektora ne uživaju koristi od de minimis pomoći na osnovu ove Uredbe, na odgovarajući način kao što je razdvajanje djelatnosti ili troškova.

2.a Odstupajući od stava 2 tačke (h), ova se Uredba primjenjuje na pravna lica koja nisu bili u poteškoćama na dan 31. decembra 2019. godine, a koji su postala pravna lica u teškoćama u periodu od 1. januara 2020. do 30. juna 2021. godine.

3. Za potrebe ove Uredbe:

- (a) „poljoprivredni proizvodi” označavaju proizvode navedene u Prilogu I u Ugovoru, osim proizvoda ribarstva;
- (b) „prerada poljoprivrednih proizvoda” predstavlja svaki postupak na poljoprivrednom proizvodu nakon kojega proizvod ostaje takođe poljoprivredni proizvod, osim djelatnosti na poljoprivrednom dobru koje su potrebne za pripremu životinjskog ili biljnog proizvoda za prvu prodaju;
- (c) „stavljanje na tržište poljoprivrednih proizvoda” znači imati na zalihi ili izlagati u svrhu prodaje, ponude za prodaju, isporuke ili bilo koji drugi način stavljanja na tržište, osim prve prodaje primarnog proizvođača preprodavcima ili prerađivačima i bilo koje djelatnosti kojom se proizvod priprema za takvu prvu prodaju; prodaja primarnog proizvođača krajnjem potrošaču smatra se stavljanjem na tržište ako se odvija u posebno odvojenim, za to namijenjenim prostorima.

Član 2

Pomoć de minimis

1. Za pomoć koja se dodjeljuje pravnim licima za pružanje usluge od opšteg ekonomskog interesa smatra se da ne ispunjava sve kriterijume iz člana 107 stavka 1 Ugovora pa je stoga izuzeta od obaveze prijave iz člana 108 stav 3 Ugovora, ako ispunjava uslove utvrđene u stavovima 2 do 8 ovog člana.
2. Ukupan iznos *de minimis* pomoći koja se dodjeljuje bilo kojem pravnom licu koji pruža usluge od opšteg ekonomskog interesa ne smije preći 500 000 EUR tokom bilo kojeg perioda od tri fiskalne godine.
Ova se gornja granica primjenjuje nezavisno od oblika *de minimis* pomoći i nezavisno od toga finansira li se pomoć koju dodjeljuje država članica u potpunosti ili djelimično iz sredstava Unije. Vremenski period utvrđuje se na osnovu fiskalnih godina koje pravno lice koristi u predmetnoj državi članici.
3. Gornja granica utvrđena u stavu 2 izražava se u novčanoj subvenciji. Svi korišteni iznosi moraju biti bruto iznosi, što znači, prije odbitka poreza i drugih dažbina. Kada se pomoć dodjeljuje u nekom drugom obliku koji nije subvencija, iznos pomoći je bruto ekvivalent pomoći.
Pomoć koja se plaća u više rata diskontuje se na njenu vrijednost u trenutku dodjele. Kamatna stopa koju je potrebno primijeniti pri diskontovanju je diskontovana kamatna stopa koja se primjenjuje u vrijeme dodjele.
4. Ova se Uredba primjenjuje samo na pomoć za koju je moguće unaprijed tačno izračunati bruto ekvivalent pomoći bez potrebe sprovođenja procjene rizika („transparentna pomoć”). Uz to, posebno treba uzeti u obzir sljedeće:
 - (a) pomoć sadržana u zajmovima smatra se transparentnom *de minimis* pomoći kada se bruto ekvivalent pomoći izračunava na osnovu referentne kamatne stope koja se primjenjuje u vrijeme odobrenja pomoći;
 - (b) pomoć sadržana u prilivu svježeg kapitala ne smatra se transparentnom *de minimis* pomoći, osim ako ukupan iznos priliva javnog kapitala ne prelazi gornju granicu *de minimis* pomoći;
 - (c) pomoć sadržana u mjerama rizičnog kapitala ne smatra se transparentnom *de minimis*, osim ako predmetni program pomoći rizičnog kapitala ne previđa kapital samo do gornje granice *de minimis* pomoći za svako ciljno pravno lice;
 - (d) pojedinačna pomoć koja se pruža u okviru programa koji sadrži jemstva, pravnim licima koji nisu pravna lica u teškoćama, smatra se transparentnom *de minimis* pomoći kada dio zajma koji je pokriven jemstvom, predviđenog u okviru takvog programa pomoći, ne prelazi 3 750 000 EUR po pravnom licu. Ako zajamčeni dio zajma, koji je pokriven jemstvom, predstavlja samo jedan određeni dio ovog najvišeg iznosa, tada je bruto ekvivalent pomoći odnosno tog jemstva odgovarajući dio najvišeg iznosa utvrđenog u stavu 2. Jemstvo ne smije prelaziti 80 % zajma kojem je namijenjeno. Programi pomoći koji sadrže jemstva smatraće se transparentnim i ako:
 - i. je prije implementacije programa prihvaćena metodologija na osnovu koje se izračunava bruto ekvivalent pomoći u jemstvima, nakon što je ta metodologija bila prijavljena Komisiji na osnovu uredbe koju je donijela Komisija u oblasti državne pomoći; i
 - ii. se odobrena metodologija izričito odnosi na vrste jemstva i vrste predmetnih transakcija, kojima su jemstva namijenjena, u okviru primjene ove Uredbe.
5. Kada ukupan iznos *de minimis* pomoći koja je na osnovu ove Uredbe dodijeljena pravnom licu za pružanje usluga od opšteg ekonomskog interesa prelazi gornju granicu utvrđenu u stavu 2, taj iznos ne može uživati pogodnosti iz ove

¹⁸ SL L 336, 21.12.2010., str. 24.

Uredbe, čak ni u dijelu koji ne prelazi tu gornju granicu. U takvom slučaju ova se Uredba, za takvu mjeru pomoći, ne smije koristiti.

6. Pomoć *de minimis* se u skladu sa ovom Uredbom ne smije kumulirati sa državnim pomoćima koje se odnose na iste opravdane troškove ako bi takvo kumuliranje pomoći za posljedicu imalo intenzitet pomoći koji bi prelazio određeni intenzitet pomoći utvrđen u specifičnim okolnostima svakog pojedinog slučaja uredbom o grupnom izuzeću ili odlukom koju je donijela Komisija.
7. Pomoć *de minimis* u skladu sa ovom Uredbom može se kumulirati sa drugim *de minimis* pomoćima na osnovu drugih *de minimis* propisa do gornje granice utvrđene u stavu 2.
8. Pomoć *de minimis* u skladu sa ovom Uredbom ne smije se kumulirati sa nikakvom drugom naknadom u odnosu na istu uslugu od opšteg ekonomskog interesa, bez obzira na to predstavlja li ona državnu pomoć ili ne.

Član 3

Praćenje

1. Ako država članica pravnom licu namjerava dodijeliti *de minimis* pomoć u skladu sa ovom Uredbom, mora obavijestiti pravno lice pisanim putem o predviđenom iznosu pomoći izraženom u bruto ekvivalentu pomoći, o usluzi od opšteg ekonomskog interesa za koju se dodjeljuje i o tome da je riječ o *de minimis* pomoći, uz izričito pozivanje na ovu Uredbu i navođenje njenog naziva i podataka o njoj objavi u Službenom listu Europske unije. Kada se *de minimis* pomoć dodjeljuje različitim pravnim licima na osnovu programa pomoći, a iznosi pojedinačnih pomoći koje se dodjeljuju tim pravnim licima su različiti, predmetna država članica može da izabere da ispuni tu obavezu obavještavajući pravna lica o utvrđenom iznosu koji odgovara najvišem iznosu pomoći koja će se dodijeliti na osnovu tog programa pomoći. U takvom slučaju, taj utvrđeni iznos koristiće se za utvrđivanje poštuje li se gornja granica iz člana 2 stav 2. Prije dodjeljivanja pomoći, država članica takođe dobija izjavu od pravnog lica koje pruža uslugu od opšteg ekonomskog interesa, u pisanom ili elektronskom obliku, o bilo kojoj drugoj *de minimis* pomoći koju je primilo na osnovu ove Uredbe ili na osnovu drugih *de minimis* propisa tokom prethodne dvije fiskalne godine i tekuće fiskalne godine. Država članica dodjeljuje novu *de minimis* pomoć na osnovu ove Uredbe samo nakon što je provjerila da to neće podići ukupan iznos *de minimis* pomoći koje su dodijeljene predmetnom pravnom licu na nivou koji je viši od gornje granice koju predviđa član 2 stav 2, te da su poštovana pravila o kumuliranju pomoći iz člana 2 stavovi 6, 7 i 8.
2. Ako je država članica uspostavila centralni registar *de minimis* pomoći koji sadrži potpune informacije o svim *de minimis* pomoćima koje su dodijeljene pravnim licima koji pružaju usluge od opšteg ekonomskog interesa od strane svih tijela u toj državi članici, prvi podstav stava 1 prestaje sa primjenom od trenutka kada registar obuhvati period od tri godine.
3. Države članice evidentiraju i prikupljaju sve informacije u vezi primjene ove Uredbe. Takve evidencije sadrže sve informacije potrebne kako bi se dokazalo da se poštuju uslovi iz ove Uredbe. Evidencije koje se odnose na pojedinačne *de minimis* pomoći čuvaju se 10 fiskalnih godina od datuma kada je pomoć odobrena. Evidencije koje se odnose na programe *de minimis* pomoći čuvaju se 10 godina od datuma kada je odobrena posljednja pojedinačna pomoć na osnovu takvog programa. Komisija može od predmetne države članice pisanim putem zahtijevati da joj u roku od 20 radnih dana ili u dužem roku koji je naveden u pisanom zahtjevu, dostavi sve informacije koje Komisija smatra potrebnima za ocjenu jesu li se poštovali uslovi iz ove Uredbe, a naročito podatak o ukupnom iznosu *de minimis* pomoći koje je bilo koje pravno lice primilo na osnovu ove Uredbe ili bilo kojeg drugog *de minimis* propisa.

Član 4

Prelazne odredbe

Ova se Uredba primjenjuje na *de minimis* pomoći koje su dodijeljene za pružanje usluga od opšteg ekonomskog interesa prije njenog stupanja na snagu, pod uslovom da takva pomoć ispunjava uslove utvrđene u članu 1 i 2. Svaka pomoć za pružanje usluga od opšteg ekonomskog interesa koja ne ispunjava te uslove ocjenjuje se u skladu sa relevantnim odlukama, okvirima, smjernicama, saopštenjima i obaviještenjima.

Po isteku važenja ove Uredbe, svake *de minimis* pomoć koja ispunjava uslove iz ove Uredbe može se valjano primjenjivati u narednih šest mjeseci.